

Sahara

Puu, Anna

Ei enää kyyneltäkään
ehtyneet ne on
kun niitä sinuun tuhlasin
murtuvaa et nää
mun on mahdoton
itkeä niin kuin aiemmin.

Ei kyyneltäkään, kuin sahara oon
ei kyyneltäkään, kuin hiekka aavikon
ei kyyneltäkään
vain kerran särjetään
sydän mun, se joka oli sun.

Kyyneltäkään et saa
sä ottanut oot
jo kaiken mitä pystyin antamaan
sun murtuvan nään, silmäsi kostukoot
siinä nyt itket vuorostaan.

Ei kyyneltäkään, kuin sahara oon...